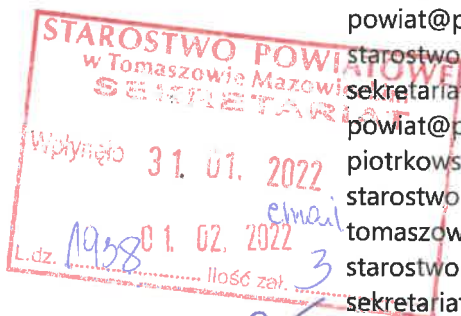

starostwo@powiat-tomaszowski.pl

Od: biuro_rady@opocznowiat.pl
Wysłano: poniedziałek, 31 stycznia 2022 12:55
Do: powiat@powiat-belchatowski.pl; starostwo@powiat-brzeziny.pl;
starostwo@powiatkutno.eu; sekretariat@lask.com.pl; starosta@leczyca.pl;
sekretariat@powiatlowicki.pl; sekretariat@lodzkiwschodni.pl;
powiat@powiat.pabianice.pl; starostwo@powiatpajeczno.pl; starosta@powiat-
piotrkowski.pl; starosta@poddebicki.pl; sekretariat@radomszczanski.pl;
starostwo@powiatrawski.pl; starostwo@powiat-sieradz.pl; sekretariat@powiat-
tomaszowski.pl; sekretariat@powiat-wieruszowski.pl; starosta@powiat.wielun.pl;
starostwo@powiatzdunskowolski.pl; starostwo@powiat.zgierz.pl;
sekretariat_prezydenta@piotrkow.pl; sekretariat.prezydenta@uml.lodz.pl;
prezydent@um.skierniewice.pl; sekretariat@powiat-skierniewice.pl
Temat: Stanowiska z Konwentu Powiatów Województwa Łódzkiego
Załączniki: Informacja wały przeciwpowodziowe.pdf; Stanowisko hałas.pdf; Stanowisko
recykling.pdf

Witam.

W załączeniu przesyłam stanowiska podjęte podczas Konwentu Powiatów Województwa Łódzkiego wraz z informacją na temat utrzymania wałów przeciwpowodziowych.

Pozdrawiam

Biuro Rady

Łowicz, dnia 28 stycznia 2022 r.

WA.ZPU.5.532.10.2022.MP-B

Biuro Rady

Starostwo Powiatowe w Opocznie

e-mail: biuro_rady@opocznowiat.pl

W odpowiedzi na pismo znak: BR.021.9.2022 z dnia 21.01.2022 r. dot. przygotowania informacji na temat utrzymania wałów przeciwpowodziowych na terenie województwa łódzkiego, Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie Zarząd Zlewni w Łowiczu informuje, iż z chwilą utworzenia PGW Wody Polskie, tj. z dniem 1 stycznia 2018 r. prace związane z utrzymaniem wałów przeciwpowodziowych usytuowanych na terenie działania tut. organu, tj.:

- wał przeciwpowodziowy lewy rz. Moszczenica (km 0+000 - 0+384, L= 0,384km),
- wał przeciwpowodziowy prawy rz. Moszczenica (km 0+000 - 0+392, L= 0,392km),
- wał przeciwpowodziowy rz. Mroga (km 3+809-4+839, L=1,030 km).

były realizowane cykliczne (corocznie). Prace polegały na dwukrotnym wykoszeniu (ręcznym i mechanicznym) porostów ze skarp (odpowietrznej i odwodnej) i korony wału.

Na przedmiotowych wałach w roku 2022r. planowane jest realizacji prac utrzymaniowych jak wyżej.

Ponadto, dokonywane są corocznie kontrole stanu technicznego zgodnie z ustawą prawo budowlane. W roku 2021 została przeprowadzona kontrola stanu technicznego wału przeciwpowodziowego lewego i prawego rz. Moszczenica przez Wojewódzkiego Inspektora Nadzoru Budowlanego w Łodzi zakończona wynikiem pozytywnym.

Nadmienić należy, iż na podstawie decyzji nr RŚ.6222 2/9 z dnia 30.04.2009 r. Miasto Kutno zobowiązane jest do ponoszenia kosztów wykonywanych prac związanych z utrzymaniem wałów przeciwpowodziowych w granicach administracyjnych miasta Kutno na odcinku 15 + 580 ÷ 17 + 530 rzeki Ochni. W związku z tym, na mieście Kutno spoczywa obowiązek utrzymania wałów przeciwpowodziowych.

Dodatkowo, Urząd Miasta Łowicz odpowiedzialne jest za utrzymanie wału przeciwpowodziowego prawego rzeki Bzura w miejscowości Łowicz (km 0+000 - 2+075).

Z-C A DYREKTORA

Tomasz Jurczyk

Otrzymują:

1. Adresat;
2. A/a.

ZWIĄZEK
POWIATÓW
POLSKICH

**STANOWISKO KONWENTU POWIATÓW WOJEWÓDZTWA ŁÓDZKIEGO
w sprawie zmian w prawodawstwie dotyczących wydawania decyzji
o dopuszczalnym poziomie hałasu**

18 styczeń 2022 r.

Konwent Powiatów Województwa Łódzkiego przedstawia stanowisko w sprawie zmian w prawodawstwie dotyczących wydawania decyzji o dopuszczalnym poziomie hałasu.

- I. Jednym z instrumentów prawnych umożliwiających rozwiązanie problemu ponadnormatywnej emisji hałasu z uciążliwego akustycznie zakładu przemysłowego jest wydanie decyzji o dopuszczalnym poziomie hałasu – tryb prowadzenia postępowań w tej sprawie został określony w art. 115 a ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (tj. Dz. U. z 2020 r. poz. 1219 z późn. zm.).
- II. Postępowanie w takiej sprawie przebiega w następujący sposób:
 1. Starosta występuje do właściwej Gminy w o określenie kwalifikacji akustycznej terenów graniczących z uciążliwym zakładem w oparciu o przepisy regulując sposób ich zagospodarowania przestrzennego.
 2. Przeprowadzone są pomiary hałasu na ich terenie (najczęściej są to działki skarżących).
 3. Jeżeli wyniki pomiarów wykażą, iż dopuszczalne poziomy hałasu zostały w ich obrębie przekroczone (w wyniku działalności tego zakładu), Starosta wydaje decyzje o dopuszczalnym poziomie hałasu (w okresie dnia i nocy lub tylko dnia) i zobowiązuje prowadzącego instalację, a więc najczęściej właściciela zakładu, do prowadzenia okresowych pomiarów hałasu.
 4. Jeżeli zakład nie wyeliminuje tych uciążliwości (np. nie zmodernizuje eksploatowanych urządzeń, nie wybuduje ekranów akustycznych, nie wprowadzi ochronnych pasów zieleni) i przeprowadzone przez Przedsiębiorcę pomiary kontrolne (wykonują ją akredytowane laboratoria) wykażą przekroczenia, Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska działając w oparciu o przepisy przytoczonej ustawy (art. 300 tego aktu prawnego) wymierza bardzo dotkliwą karę administracyjną mającą wymiar kary

biegnącej – prowadzi ona najczęściej do bezzwłocznego usunięcia naruszeń lub zamknięcia zakładu.

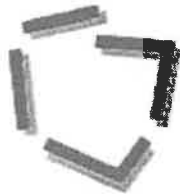
- III. Przed wejściem w życie zapisów ustawy z dnia 11 sierpnia o zmianę ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, ustawy – Prawo ochrony środowiska oraz ustawy o odpadach (Dz.U.z 20221 r., poz. 1648), Starosta mógł zawnioskować do Głównego Inspektora Ochrony Środowiska o przeprowadzenie kontroli zakładu obejmującej przeprowadzenie takich pomiarów i w oparciu o nie, o ile zostaną wypełnione odpowiednie przesłanki, wydać taka decyzję. GIOŚ dysponuje zarówno odpowiednimi środkami technicznymi – urządzeniami pomiarowymi spełniającymi wyśrubowane normy techniczne, jak i posiada odpowiednie zasoby kadrowe – struktura tego Organu pozwoliła na oddelegowanie do działań z zakresu ochrony akustycznej odrębnej komórki zajmującej się wyłącznie tą tematyką.
- IV. Po przeprowadzonej nowelizacji przepisów Starosta nie może już korzystać z wyników badań GIOŚiu. Sprawia to, iż musi zlecić przeprowadzenie takich badań firmie zewnętrznej lub przeprowadzić je samemu. Z uwagi na znaczne koszty zakupu takiego sprzętu, konieczność odpowiedniego przeszkolenia pracowników i problemy kadrowe, zastosowanie własnych pomiarów ma w Polsce charakter incydentalny (przeprowadzony wywiad wykazał, iż takie rozwiązanie stosowane jest wyłącznie w Urzędzie Miasta Gdańsk). Sprawia to, że takie badania będą zlecane firmom zewnętrznym, a koszt (mogący sięgać nawet kilkudziesięciu tysięcy złotych w skomplikowanych przypadkach) będzie stanowił znaczne obciążenie dla budżetów Powiatów. Ponadto przeprowadzenie takich badań będzie musiało być poprzedzone postępowaniem w trybie przepisów prawa regulujących zamówienia publiczne (co je znacznie przedłuży).
- V. Zgodnie z zapisami art. 403 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (tj. Dz. U. z 2020 r., poz. 1219 z późn. zm.) do zadań Powiatów należy finansowanie ochrony środowiska w zakresie określonym w art. 400 a tej ustawy – przepis ten nie umożliwia sfinansowania takich badań z środków budżetowych przewidzianych na ochronę środowiska i gospodarkę wodną, a ustawodawca wprowadzając tę zmianę nie zwiększył jednocześnie puli środków przekazywanym Powiatom na realizację zadań z tego zakresu.
- VI. Sprawia to, iż w wyniku nowelizacji tych przepisów wszelkie sprawy związane z ponadnormatywną emisją hałasu zostały przekazane w większości do Starostw Powiatowych (do Starostwa Powiatowego w Radomsku przekazano dotychczas 7 takich spraw) którym nie

zagwarantowano środków umożliwiającym sprawne procedowanie spraw w tym zakresie.

Konwent Powiatów Województwa Łódzkiego zwraca się do Ministerstwa Klimatu i Środowiska o podjęcie działań w sprawie zmian w prawodawstwie dotyczących wydawania decyzji o dopuszczalnym poziomie hałasu.

Przewodniczący Konwentu
Powiatów Województwa Łódzkiego

Marcin Baronowski
Starosta Opoczyński

ZWIĄZEK
POWIATÓW
POLSKICH

STANOWISKO KONWENTU POWIATÓW WOJEWÓDZTWA ŁÓDZKIEGO w sprawie recyklingu opon w Polsce

18 stycznia 2022 r.

Zważywszy na bardzo istotny interes społeczny, ukierunkowany na ochronę środowiska naturalnego, Konwent Powiatów Województwa Łódzkiego, po wysłuchaniu stanowiska Polskiego Stowarzyszenia Recyklerów Opon i zapoznaniu się z sytuacją bieżącą w Polsce oraz dostrzegając skalę problematyki recyklingowej, proponujemy dokonanie zmian legislacyjnych w obszarze recyklingu opon, a mianowicie.

1. Proponujemy podnieść ustawowy poziom recyklingu opon z obowiązującego obecnie poziomu 15 % do co najmniej 65%, będącego odzwierciedleniem aktualnego potencjału produkcyjnego wszystkich polskich recyklerów opon.
2. Proponujemy wprowadzenie zakazu spalania całych opon w cementowniach (kod odpadu 160103) na rzecz spalania odpadów powstałych w procesie recyklingu opon (kod odpadu 191210). Obecnie recyklerzy konkurują z cementowniami w pozyskiwaniu dobrego surowca do recyklingu. Proces spalania paliwa alternatywnego (kod odpadu 191210) w cementowniach już obecnie jest realizowany zgodnie z przepisami prawa.
3. Proponujemy zmienić zasady realizacji obowiązku jaki spoczywa na wprowadzającym opony na rynek (Producent /Importer). W świetle procedowanej ustawy o ROP, uzasadnionym jest przyjęcie zasady wynikającej z unijnej dyrektywy, iż „kto zanieczyszcza ten płaci”. Odzwierciedleniem tego zapisu winien stać się model przepływów finansowych w ramach ROP odzwierciedlający realizację procesów zbiórki i recyklingu zużytych opon. Rzeczywiste koszty utylizacji, czyli zbiórki, i recyklingu opon, winien ponosić Producent lub Importer. Winny zostać one rozliczone za pośrednictwem Operatora działającego przy Ministerstwie Klimatu i Środowiska i przekazane na rzecz recyklera, który powinien zapłacić rynkowy koszt zbiórki i recyklingu. Obrotom dokumentami DPO/DPR winien się zająć Operator organizując aukcyjny system ich sprzedaży, a pozyskane środki powinny zostać w całości wykorzystane na kreowanie polityki proekologicznej w społeczeństwie. Organizacje Odzysku winny się pojawić wyłącznie w zakresie rozliczania obowiązku w imieniu wprowadzającego produkty na rynek

(Producent / Importer). Odebranie im roli kreatora polityki recyklingowej ustabilizuje rynek i uporządkuje zasadność realizowanych procesów recyklingowych.

4. Proponujemy wprowadzić zapis ustawowy o obowiązku wykorzystywania produktów porecyklingowych, takich jak granulaty z opon, w budowie nawierzchni powstających i remontowanych dróg asfaltowych oraz przy naprawie układów torowych na kolei. Poziom i zasady winny zostać dookreślone w drodze konsultacji branżowych.
5. Proponujemy rozpoczęcie procedury poszukiwania rozwiązań legislacyjnych, które umożliwią spalania odpadów (kod odpadu 191210) w ciepłowniach miejskich przy uwarunkowaniu realizacji inwestycji zmierzających do odzyskiwania energii cieplnej i elektrycznej w wysokosprawnych kotłach kogeneracyjnych systemem filtrów ograniczających emisję spalin i związków chemicznych do atmosfery. Ciepłownie stałyby się konkurencją dla cementowni, a tym samym wpływałyby aktywnie na obniżkę poziomu kosztów jakie ponoszą gminy na rzecz zorganizowania zbiórki odpadów komunalnych i ich utylizacji. Jest to oparte na skandynawskim modelu gospodarowania odpadami w obiegu zamkniętym. W środowisku gdzie odpad jest wytwarzany jest poddawany również procesowi odzysku materiałowego i odzyskowi energetycznemu w instalacjach z kogeneracyjnymi generatorami energii cieplnej i energii elektrycznej. Konsumenci, którzy odpady wytwarzają i ponoszą koszty zorganizowania systemu zbiórki, recyklingu i utylizacji wytwarzanych odpadów, zyskują tańszą energię cieplną i energię elektryczną oraz ponoszą niższe bezpośrednie koszty związane z gospodarką śmieciową w gminie. Aż trudno zrozumieć dlaczego taki proces do tej pory nie został w Unii uznany za „zielony” odzysk energetyczny?

Przeprowadzenie procedury legislacyjnej i wprowadzenie powyżej wskazanych rozwiązań proekologicznych, ograniczy koszty jakie ponoszą mieszkańcy Polski w związku z utylizacją odpadów i wyeliminują utylizację zużytych opon przywożonych z innych Państw Unii Europejskiej. Ten proceder okaże się natychmiast ekonomicznie nieuzasadniony. Wpłyną również na obniżkę kosztów jakie ponoszą gminy na produkcję energii cieplnej do ogrzewania mieszkań i budynków użyteczności publicznej oraz stworzą możliwość produkcji energii elektrycznej, nie tylko na własne potrzeby gmin. Wzrośnie tym samym świadomość proekologiczna mieszkańców Polski, a co najważniejsze, może to zostać zrealizowane w sposób neutralny dla budżetu Państwa, a wzrastające wpływy podatkowe będą wartością dodaną dla nas wszystkich.

Recyklerzy opon działający w Polsce prowadzą działalność biznesową na zasadach wolnorynkowych, bez preferencyjnego wsparcia procesu recyklingu opon. Prowadzą więc zbiórkę i recykling selektywny konkurując w pozyskiwaniu surowca do recyklingu

materiałowego z cementowniami, które realizują wyłącznie odzysk energetyczny. W związku z tym, część opon zużytych, takich jak opony rolnicze, pozostaje poza zainteresowaniem recyklerów lub przeprowadzają bardzo kosztowny recykling z uwagi na obowiązujące uwarunkowania rynkowe. Wysokimi kosztami utylizacji obarczani są w tym przypadku rolnicy. Taki stan rzeczy powoduje paradoks, że zgodna z obowiązującym prawem utylizacja opon np. pochodzących z Niemiec, Holandii itp. jest bardziej ekonomicznie uzasadniona niż utylizacja opon zebranych przez PSZOK (Punkty Selektywnej Zbiórki Odpadów) z najbliższej okolicy.

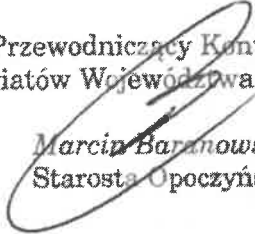
Wprowadzenie zapisów ustawowych, które uwzględnią powyższe propozycje spowoduje:

- a) Recykling wyłącznie opon zużytych pozyskiwanych z rynku polskiego. Legalny import odpadów (zużytych opon z Niemiec, Holandii itp.) stanie się nieopłacalny ekonomicznie.
- b) Problem niechcianych odpadów, jakimi są opony dla firm komunalnych, które zbierają odpady w gminach, przestanie istnieć, a wręcz będą ich poszukiwać wiedząc o gwarancji rynkowej ceny za ich dostarczenie do recyklera.
- c) Ceny nowych opon nie wzrosną z uwagi na wdrożenie powyższych propozycji. Aktualne ceny uwzględniają bowiem koszty recyklingowe ponoszone przez producentów i importerów. Funkcjonujący teraz system realizacji obowiązku zapisany w ustawie realizowany jest przeważnie przez Organizacje Odzysku, które są z reguły spółkami córkami producentów i działają wyłącznie w ich interesie ekonomicznym.
- d) Do spalania w cementowniach, będą trafiać wyłącznie odpady z opon, które nie są wykorzystywane w dalszym odzysku materiałowym, a nie całe opony, które mogą zostać poddane odzyskowi materiałowemu u recyklerów.
- e) Opony zużyte staną się surowcem wtórnym, który w 100 % trafi do recyklera. Nie będzie się nikomu opłacało porzucić tego odpad. Każdy recykler będzie gwarantował odbiór zużytych opon za umówioną rynkową stawkę.
- f) Spalanie wyłącznie odpadów o kodzie 19.12.10 spowoduje obniżkę kosztów zbierania odpadów komunalnych, bowiem istniejącym w gminach PSZO-om opłacać się będzie inwestować w linie do segregacji i przetwarzania odpadów. Koszt utylizacji tychże docelowo spadnie w cementowniach. W szerszym zakresie odpady komunalne będą przerabiane na paliwo alternatywne, co spowoduje obniżkę kosztów zbierania odpadów i może doprowadzić, że dotacje celowe gmin w tym obszarze przestaną być zasadne. Gminom w Polsce zaczną się opłacać

inwestować we własne PSZOKI (Punkty Selektywnej Zbiórki Odpadów) i przestaną liczyć wyłącznie na komercyjnie działające firmy zewnętrzne wyłaniane drogą przetargów, gdzie interes ekonomiczny mieszkańców nie zawsze jest priorytetowy.

Konwent Powiatów Województwa Łódzkiego zwraca się do Ministerstwa Klimatu i Środowiska proponuje dokonanie zmian legislacyjnych w obszarze recyklingu opon.

Przewodniczący Konwentu
Powiatów Województwa Łódzkiego

Marcin Baranowski
Starosta Opoczyński